

Waarin een vermaard regisseur een groot kunstenaar **portretteert**.

Het uur van de wolf

▶ NPO 2, 22.55-0.05 UUR

Uw eerdere documentaires gingen vaak over groepen mensen: taxichauffeurs, ouderen, musici. Joke van Leeuwen: Een wereld tussen twee oren gaat over één persoon.

Heddy Honigmann: 'Dat was voor mij de eerste keer en daar was ik zenuwachtig over. Maar ik besloot dat Joke veel Jokes was. Ze heeft zoveel gezichten, dat mijn aanpak wel breed moest zijn. Dat kon niet anders met iemand die vanaf haar jeugd al cabaret, poëzie, kinderboeken, illustraties en romans maakt.'

Joke van Leeuwen

Van Leeuwen wordt weleens verlegen genoemd. Was het een uitdaging haar tot openhartigheid te bewegen?

'Joke is een groot observator. Ze is soms bang dat haar terughoudendheid als hautain geïnterpreteerd wordt, maar hautain is ze geenszins. Ze heeft zoveel prijzen gewonnen op alle fronten – kinderboeken, po-

ezie, romans, illustraties – dat ze een landelijke bekendheid zou moeten zijn. Dat ze dat niet is komt doordat ze het babbeltje niet heeft. Tijdens het filmen was ze eerlijk en gaf ze me alle ruimte. Als ik bijvoorbeeld vroeg of ik haar op haar home-trainer mocht filmen, zei ze meteen: 'Ja hoor, met deze trui?' Zo werkten we met we-

derzijds vertrouwen zonder altijd te weten wat de uitkomst zou zijn. Een portret maken is niet makkelijk. Van de tien televisieportretten die je ziet, hoeveel leggen echt een stukje van iemands ziel, van iemands manier van zijn bloot? Niet zoveel.'

Dat lijkt me in dit geval gelukt.

'Dat vonden wij allemaal. Er werd zelfs even overwogen het op *prime time* te vertonen, maar de netmanager heeft het niet gedurfd; 'Hoeveel mensen kennen Joke

van Leeuwen?' Maar het portret van Remco Campert dat laatst uitstekende kijkcijfers scoorde lijkt me het bewijs dat het kan.' *U zou wel wat meer durf willen zien?*

'Ja. Hoewel ik me vrij heb gevoeld bij het maken van dit portret, moest ik meerdere keren verdedigen dat er ook een film te maken valt over iemand die

tevreden is met haar leven. Er is bij Joke wel wrijving, maar op een andere manier: een gevecht om te overleven, om de dingen te blijven maken die ze echt wil. Als documentairemaker weet ik hoe moeilijk dat kan zijn. Met name in Nederland lijkt je je als filmmaker te-

genwoordig telkens opnieuw te moeten bewijzen, wéér een gouden medaille binnen te moeten halen. Als je al een collectie hebt – een paar gouden, zilveren en wat bronzen – moet dat toch genoeg zijn om je te laten zwemen?' DAAN SCHNEIDER

DAAN SCHNEIDER